PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 81 (5515)

Vineri 2 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

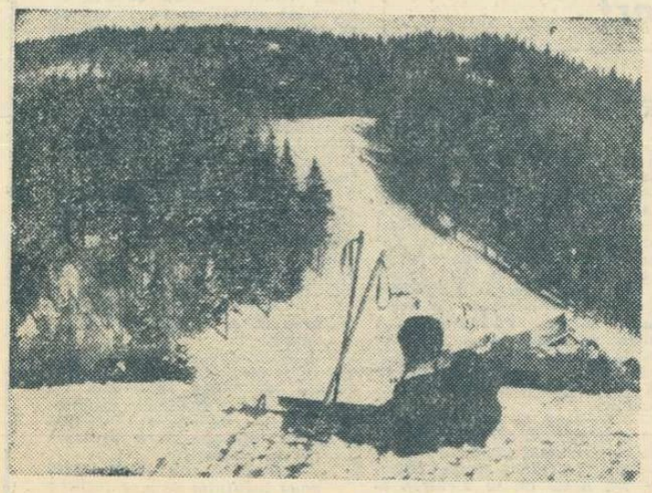

Pirtia de la Gîrbova

PANORAMIC SPORTIV INTERN

...Și pentru că Olimpiada albă se apropie, activitățile din alte ramuri de sport au rămas în penumbră. Fascinați de recordurile fabuloase ale alergătorilor pe gheață, de evoluțiile încîntătoare ale patinatorilor artistici, calculînd vitezele cu care vor coborî schiorii și temerarele echipaje ale boburilor, n-am băgat aproape de seamă cît de săracă este agenda competițională internă. Atleții juniori fac eforturi să iasă din anonimat, deocamdată mai mult prin gabarit și mai puțin prin performanțe, natația hibernează la adăpostul argumentului inatacabil al „perioadei de pregătire"; doar handbalul încearcă, și reușește pe alocuri, să alimenteze flacăra interesului, prin două cupe de tradiție: F.R.H. și „Sportul".

★

Disciplină de sezon, schiul, după un început promițător — ca anvergură a întrecerilor — a clacat cu prilejul unui concurs de amploare, „Cupa A. S. Armata", — anulat din motive cu totul subiective. Și cum un exemplu rău este totdeauna molipsitor, iată că și o așteptată competiție de fond, „Cupa Tractorul", a stat sub semnul întrebării. Aici, motivele erau de ordin... diplomatic. Organizatorii, nefiind siguri că trofeul le va reveni, nu se încumetau să-l scoată din vitrină, recurgînd la un mod foarte original de a rămîne, în continuare, în posesia lui.

A fost nevoie de intervenția energică a Consiliului regional pentru educație fizică și sport Brașov ca, totuși, competiția să se țină. Sîmbătă, din fața hotelului „Sport" se va da, așadar, primul start.

Și, astfel, a rămas tot bietul fotbal să țină piept Olimpiadei. De pretutindeni din țară, unde activează echipele divizionare A, B și C, sosesc veștile pregătirilor, ale căror ritmuri cresc în proporție directă cu apropierea zilei marelui start. Peste tot domnește optimismul. De altfel, am și pierdut șirul anilor de cînd ianuarie și februarie se transformă în lunile marilor angajamente (uitate) și ale marilor speranțe (neîmplinite). Fotbalul nostru se desparte greu de asemenea tradiții...

Au început și jocurile, sub diferite nomenclaturi, utilizate în funcție de rezultat: de pregătire, de acomodare, de verificare, amicale etc. Prima apariție publică a Rapidului a adunat pe troienele incomode din jurul terenului giuleștean mai mulți spectatori decît au fost în tribunele confortabile ale sălii Floreasca, unde își dăduseră întîlnire cîteva palete de renume ale tenisului de masă mondial. E o realitate, pe care indiferent dacă ne place ori ba, nu o putem ignora!

Dar iarna fotbalistică rămîne interesantă mai ales prin discuțiile purtate în jurul acestei discipline sportive de o imensă popularitate.

Concluzia, aproape unanimă, a fost că redresarea fotbalului trebuie începută de la lichidarea CAUZELOR rămînerii în urmă, trebuie pornită de pe platforma solidă a muncii și spiritului de răspundere care să anime permanent toți factorii angrenați în această vastă activitate: federație, jucători, antrenori, tehnicieni, profesori. Se impune declanșarea ofensivei cuceririi școlii pentru fotbal, ceea ce va aduce infuzia salutară de tinerețe într-un sport unde media de vîrstă a începuturilor pregătirii a scăzut considerabil, atrăgînd modificarea structurală nu numai a principiilor de metodică, dar și a mentalității.

★

De luni intră în scenă patinajul viteză. Acest sport, care în alte țări umple tribune imense, reprezentînd iarna ceea ce atletismul înseamnă vara, duce la noi o existență ingrată, luptînd, în egală măsură, cu lipsa bazei materiale și cu indiferența. Refugiat pe un patinoar natural de pe un lac de munte, patinajul viteză supraviețuiește doar prin perseverența unui grup restrins de entuziaști. Cu atît mai mult felicitările și aplauzele noastre!

Valeriu CHIOSE

EDIȚIA JUBILIARĂ A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

SCRISOARE DIN GRENOBLE

Stimați cititori,

La ora la care luați micul dejun, acasă sau la locul dv. de muncă, propunerea mea ar putea să vă pară ireverențioasă. Vreau să vă întrețin, cu o discuție familiară, sau — hai să-i zicem — pentru că sîntem în Franța, cu o cozerie despre Grenoble.

Deocamdată, nu există motive să considerați propunerea mea drept diabolică. În timp ce dv. mușcați din sandviș și beți cafeaua obișnuită, să știți că eu nu am gustat încă din specialitățile gastronomice locale. Deși le cunosc: păstrăvi cu migdale, știucă cu smîntînă sau sufleu de raci. Ilustrul gastronom Brillat-Savarin, care s-a născut pe aici pe aproape (dar a cărui „savarină" încă n-am văzut-o prin cofetării) ne-a învățat că trebuie să ne ocupăm de fericirea invitatului nostru.

Socotiți-vă deci invitații mei! N-am să vă pot ferici cu un lichior de Chartreuse, al cărui nume vine tocmai de la masivul calcaros, învestmîntat în nea, care mă orbește acum cînd îl privesc de pe terasa cafenelei. Nu pot să vă tratez, din păcate, decît cu o cozerie despre Grenoble...

Ca și oamenii, orașele au ochi și urechi, membre și căi respiratorii. Numai că anatomia urbană se exprimă în materii inerte, în piatră și sticlă, în argilă și metal. Vremea sapă riduri nu numai pe obrajii noștri, ci și pe cei ai orașelor, smălțuindu-i cu patina aceea caracteristică datorită căreia orice localitate devine denifisabilă în raport cu altele. Prima impresie a fost aceea de a mă afla în Brașovul nostru, un Brașov extins, amplificat, cu mai multe Tîmpe, reverberate ca într-o oglindă de triptic. La prima vedere, un oraș de provincie tipic și însingurat, izolat de viltorile istoriei. Cînd Savoia a devenit franceză, Grenoble și-a pierdut caracterul (avantajos) de oraș de frontieră; cînd s-a construit celebra cale ferată Paris — Lyon — Marsilia, capitala dauphineză a ieșit din circuitele obișnuite, claustrată printre păduri, uriași de piatră și nămeți ca de vată, lăsată la latitudinea propriilor ei mijloace, a hărniciei și ingeniozității locuitorilor.

Am privit orașul, sprijinit de o balustradă a reședinței universitare cocoțată pe o coamă de deal. De acolo, de sus, impresia mi-a rămas aceeași, a unui oraș de provincie, cu mozaicul monocrom al acoperișurilor roșii, răzlețite și încălecate, în fantastice paralelograme, o mare roșie, ușor vălurită, din care răsar arare turnuri țuguiate, severe. Ancadramentul blocurilor moderne, de loc mai variate ca în Drumul Taberei, seamănă cu un fundal de teatru, cu un decor — impresionant uneori prin înălțimea turnurilor de 28 de etaje — care întărește însă prima impresie. Ceea ce deosebește orașul, dîndu-i grandoare și identitate, mi se pare a fi curgerea lenevșă a apelor, curgere sinuoasă, pe sub vechi poduri cu piloni, poduri arcuite. Aici confluează rîurile Isère și Drac (șarpele și dragonul, cum le-au

(Continuare în pag. a 4-a)

Grenoble, orașul ediției jubiliare a J.O. de iarnă, văzut din avion

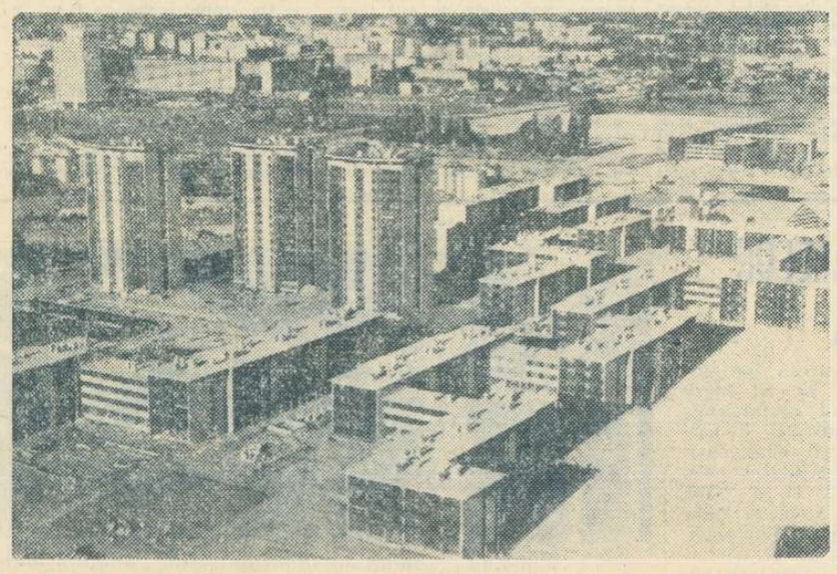

TRAGERE LA SORȚI PENTRU C. M. DE FOTBAL DIN 1970

România în grupă cu Portugalia, Elveția și Grecia

La Casablanca, F.I.F.A. a tras ieri la sorți, pe continente, echipele înscrise pentru C.M. de fotbal din 1970, stabilind grupele preliminare. Echipele din Europa au fost împărțite în 8 grupe, după cum urmează: I. Portugalia, Elveția, România, Grecia; II. Ungaria, Cehoslovacia, Irlanda, Danemarca; III. Italia, R.D.G., Țara Galilor; IV. U.R.S.S., Irlanda de Nord, Turcia; V. Franța, Suedia, Norvegia; VI. Spania, Iugoslavia, Belgia, Finlanda; VII. R.F.G., Scoția, Austria, Cipru; VIII. Bulgaria, Olanda, Polonia, Luxemburg.

Pe lîngă cele 8 echipe europene ce urmează să se califice după disputarea jocurilor din grupele preliminare, la turneul final al C.M. vor mai fi prezente trei reprezentative din America de Sud, una din America de Nord și Centrală, una din Asia, una din Africa. Anglia, campioană mondială, și Mexic, ca țară organizatoare, sînt calificate direct.

BIATLONIȘTII ÎN ÎNTRECERE

Astăzi și duminică, în Poiana Brașov are loc întîlnirea de biatlon dintre formațiile de tineret ale țării noastre și R. D. Germane. Pe noua pistă din Poiana de Jos se vor întrece **Günther Bartnik, Berndt Klaussnitzer, Woligang Landt, Reiner Pretzsch** și **Berndt Vogler** din partea oaspeților, **Ion Mîrzea, Dumitru Soiu, Victor Fontana, Alexandru Szabo** și **Ion Olteanu** din partea gazdelor. Antrenorii celor două formații sînt **Sigfried Forker** (R. D. Germană) și **Constantin Enache** (România).

Astăzi se dispută proba individuală, iar duminică ștafeta.

CELE PATRU ECHIPE NECUNOSCUTE

Sîntem în preajma deschiderii Jocurilor Olimpice de iarnă și atenția lumii întregi, nu numai cea a sportivilor, va fi reținută la 6 februarie de acest important eveniment care se va desfășura în prezența generalului de Gaulle, șeful statului francez, gazda ediției jubiliare a Olimpiadei albe.

În „departamentul" olimpic de la poalele Alpilor francezi totul este pregătit, astfel că — dacă ar fi necesar — competițiile s-ar putea deschide în orice clipă.

Întrucît de marți 6 februarie și pînă duminică 18 februarie ne vom complace în compania concurentilor, trăind alături de ei emoțiile succesului ca și pe cele ale spulberării speranțelor, vom privi astăzi spre culisele competiției, pentru ultima oară (așa cred, cel puțin în acest moment).

Un spirit de organizare foarte exact s-a făcut necesar pentru gruparea cît mai sistematică a preocupărilor derivînd dintr-o competiție multiplă, de proportiile unei olimpiade care mobilizează nu numai concurenti și tehnicieni, dar si turiști, ziariști, operatori de film și televiziune, o „generație spontanee" care își reclamă dreptul la existență (deci casă-masă) și spectacol (deci transport), o generație de loc omogenă ci mai degrabă eterogenă, cu cel puțin tot atîtea moduri diferite de viață pe cît sînt de diverse costumațiile acestui original și grandios spectacol concentrat într-o desfășurare de... 12 zile.

Gazdele au definit patru categorii de actiuni, dedicîndu-le tot atîtea echipe de execuție.

Echipa CEREMONII — a fost pusă sub bagheta unui regizor, Jacques Valentin si a unui compozitor, Jacques Bondon (pentru muzica de scenă), însărcinați cu organizarea scenică a ceremoniilor de deschidere și închidere ale Olimpiadei, ca și cu „microfestivitățile" decernării medaliilor.

Echipa ANIMAȚIE — este condusă de Nicolas Norman și se ocupă de distracțiile participanților la Jocuri, găzduiți de satul olimpic din Grenoble ca și de cei grupați în cele cîteva stațiuni învecinate.

Echipa RECEPȚIE — dirijată de Milan Kepel va asigura realizarea recepțiilor din timpul Olimpiadei printre care se numără și „noaptea comitetului de organizare a Jocurilor", serata Comitetului Olimpic Francez, ca și ședința de deschidere a celei de a 66-a Sesiuni a Comitetului International Olimpic.

Echipa DECORAȚIUNI — va fi condusă de Jean Saint-Martin și de Eliane Bonabel, dublați de cîte doi asistenți cărora natura — și așa foarte generoasă cu orașul olimpic și împrejurimile sale — le datorează noi frumuseți.

Nici presa nu a fost dată uitării. De distracțiile ce-i sînt rezervate după orele petrecute pe pîrtii sau după nervii risipiți la televiziune și telefoane avînd grijă un coordonator anume: Christian Russo.

Pe scurt, 100 de persoane vor fi angrenate în procesul atît de complicat al animației generale.

Ceremonia deschiderii va avea loc într-o arenă cu o capacitate de 65 000 de locuri, în formă de vîrf de lance, pentru a cărei construire s-au folosit 300 km de tuburi.

Numărul sportivilor care vor defila este apreciat la cca. 1500 de persoane, în afara celor 700 de membri ai fanfarelor și de alți 3000 de participanți diverși.

În sfîrșit „defalcarea" ar putea continua, dar mai importantă ni se pare cifra totală a celor care vor fi — într-un fel sau altul — de față la marea uvertură olimpică 1968 de la Grenoble. Estimația specialiștilor a dus la o cifră senzațională: 100 de milioane de oameni, marea majoritate fiind datorată receptoarelor de televiziune deservite de 14 camere în culori și de un satelit cu sarcini exclusiv olimpice.

Dar, să nu anticipăm pînă la amănunt ceea ce vom vedea marți după-amiază, ci să ne mulțumim a ști că totul a fost prevăzut într-adevăr pînă la cel mai neînsemnat (aparent) detaliu.

Emanuel VALERIU

Grenoble, 1 februarie

ECOURI ALE „INTERNAȚIONALELOR" DE TENIS DE MASĂ

La capătul celor patru zile de întreceri din sala Floreasca, unde și-au dat întîlnire o serie de reputați maeștri ai paletei, am cules — pentru dv. — cîteva impresii de la conducători de loturi, antrenori sau jucători renumiți. Aproape în unanimitate, aprecierile se raliază asupra a trei puncte: 1. nivelul tehnic ridicat, 2. organizarea exemplară a competiției, 3. comportarea slabă, surprinzătoare, a principalilor noștri reprezentanți. Dar să dăm cuvîntul oaspeților...

JOHNNY LEACH, fost campion mondial, conducătorul echipelor Angliei: „Nivel ridicat, în general. Pentru noi a constituit un util exercițiu această mare confruntare sportivă, mai ales că am și încercat forțele — pentru prima oară în asemenea competiții — a trei tineri. Mary Wright și-a făcut din plin datoria, cîștigînd detașat simplul. Sînt bucuros că am realizat un event, în urma locului întîi și la dublu mixt. Campionul nostru, Denis Neale — cu tot succesul repurtat la mixt ca și asupra lui Alser — ar putea deveni mai periculos dacă ar învăța să joace ceva mai speculativ. Din păcate, finalele — ca de obicei, de altfel — nu au repetat spectacolul din meciurile precedente. Sînt familiarizat cu organizarea dv. ireproșabilă, de aceea nu mai insist asupra ei. Jucătorii români au evoluat modest. Curios, Maria Alexandru dispune de multe atuuri tehnice, pe care însă nu le valorifică. Nu știu ce se întîmplă cu Giurgiucă și Negulescu..."

CARLO GUGUȘVILI, conducător și antrenor al loturilor U.R.S.S.: „Campionatele s-au situat pe o treaptă superioară, iar organizarea a fost excepțională. Sîntem foarte mulțumiți de condițiile oferite. În ceea ce privește pe jucătorii noștri, consider că am fi produs o adevărată surpriză dacă am fi terminat învingători întîlnirea cu valoroasa formație a R.P.D. Coreene. Interesantă a fost partida dintre Svetlana Grinberg și Eva Koczian. Îmi pare rău că, după ce a condus, distanțat, cu 2—0 la seturi și

(Continuare în pag. a 2-a)

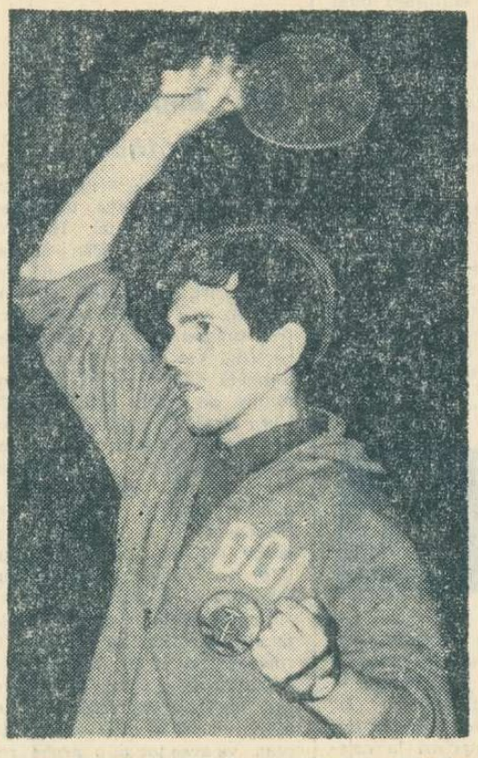

Una dintre revelațiile concursului: Siegfried Lemke.

Foto: T. Roibu

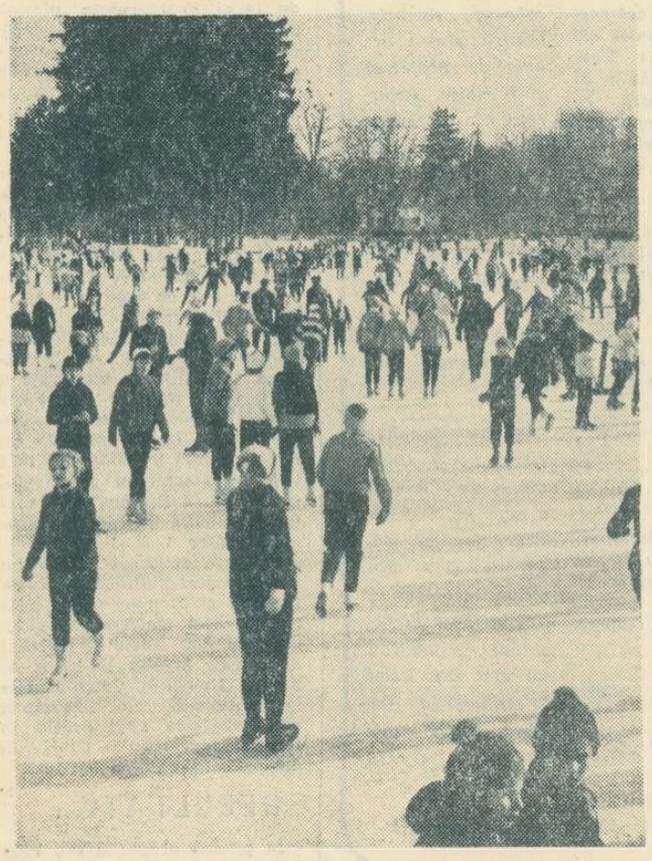

PE UN PATINOAR NATURAL LA CLUJ

24 ore

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI ÎN BRAZILIA: 5—2 CU BAHIA

Jucînd în orașul Salvador, cu echipa locală Bahia, fotbaliștii români au cîștigat întîlnirea cu scorul de 5—2. (France Presse)

SPORTIVI ROMÂNI CONCUREAZĂ ÎN CEHOSLOVACIA

Ieri au părăsit Capitala, plecînd la Praga, jucătorii de tenis de masă Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Eleonora Mihalca și Carmen Crișan. În capitala Cehoslovaciei, sportivii români vor participa la campionatele internaționale ale acestei țări, în zilele de 3—5 februarie.

ARBITRI ROMÂNI ÎN „CUPA EUROPEI" LA BOX

Recent, A.I.B.A. a comunicat federației noastre de box delegarea unor arbitri români la meciurile din „Cupa Europei". Astfel, *Ion Boamfă* va oficia ca neutru la meciul Bulgaria — Polonia, ce va avea loc la Sofia, la 8 mai. *Constantin Chiriac* va conduce partida dintre selecționatele Bulgariei și R.D. Germane, ce se va disputa la Sofia, la 30 mai.

Ieri a plecat în Belgia, pentru a-și susține teza de doctorat în educație fizică tovarășul *Constantin I. Bucur*, conferențiar în cadrul Institutului politehnic din Timișoara.

CUM SÎNT FOLOSITE SĂLILE DE SPORT ÎN ACESTE ZILE?

Anotimpul alb a chemat la întreceri, pe pîrtiile înzăpezite ale munților, pe derdelușuri, pe luciul gheții, mii și mii de tineri. Sporturile de iarnă domină calendarul competițional, ca în fiecare an. Asta nu înseamnă însă că sălile de sport, tradiționalele locuri de pregătire și concursuri, „șomează". Nicidecum. Ele cunosc o afluență sporită chiar, față de sezonul estival. Este și firesc. Aici au loc obișnuitele competiții de iarnă la handbal, volei, baschet, box, tenis de masă etc., sau sînt pregătite viitoarele performanțe ale atleților, canotorilor, fotbaliștilor și ale altor fideli ai exercițiului fizic.

Pentru a constata, într-o primă tranșă, cum sînt folosite unele săli în momentul de față, ne-am adresat cîtorva dintre corespondenții noștri, care ne-au purtat pe un traseu variat și (după părerea noastră) destul de interesant în concluzii.

BRAȘOV

Din cauza volumului mare al activității sportive din orașul

Raid de sezon

dominat de masivul Postăvarului, sălile de sport sînt suprasolicitate și cu greu pot cuprinde întregul program de competiții și pregătire. Cel mai mare asalt îl suportă sălile „Tractorul", „Armata" și aceea de la Liceul nr. 2, unde se concentrează, de fapt, și antrenamentul majorității echipelor de performanță. Astfel, la Liceul nr. 2 pe lîngă „locatarii" obișnuiți, elevii, mai întîlnim cu regularitate pînă seara tîrziu și pe reprezentanții școlii sportive. La „Tractorul" — supraîncărcare. „Condica" de prezență este semnată zilnic de sportivi ai secțiilor clubului și ai școlii profesionale (care își desfășoară orele de educație fizică). Mai au acces — în baza contractelor cu clubul Tractorul — echipele de performanță de la Voința, Steagul roșu. Rulmentul, Creația și o parte din secțiile Școlii sportive. Lămpile sălii se sting zilnic aproape de miezul nopții și se reaprind dimineața foarte devreme. Timpul necesar pregătirii pentru a doua zi este oferit, astfel, cu zgîrcenie. Aspect asemănător și la „Armata", unde printre „chiriași" întîlnim catedra de educație fizică a Institutului Politehnic și clubul sportiv al studenților brașoveni. De pildă, joia trecută porțile au fost deschise de studenții de la Politehnica înainte de ora 7 și au fost închise, tot de ei, (voleibaliștii) după ora 23. În „fereastra" dintre orele 16—20 și-au fixat antrenamentele luptătorii și voleibaliștii de la A. S. Armata.

În localitate mai sînt folosite și alte spații de lucru, cu o capacitate mai redusă. Ne referim la noua sală de sport a Grupului școlar Steagul roșu, la cele ale Liceului Unirea și Școlii generale nr. 6, unde în cea mai mare parte a timpului au loc ore de educație fizică. În fine, eleganta sală a clubului Dinamo este rezervată în exclusivitate gimnaștilor, în timp ce noua hală de sport a clubului Stea-

(Continuare în pag. a 2-a)